

ZARZĄDZENIE NR 25
REGIONALNEGO DYREKTORA OCHRONY ŚRODOWISKA
W OLSZTYNIE

z 7. czerwca 2013 r.

w sprawie ustanowienia zadań ochronnych
dla rezerwatu przyrody „Piłackie Wzgórze”

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 i ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się na 5 lat zadania ochronne dla rezerwatu przyrody „Piłackie Wzgórze”, zwanego dalej „rezerwatem”.

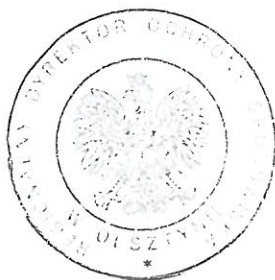
§ 2. Zadania ochronne, o których mowa w § 1, obejmują:

1. identyfikację i ocenę istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków, które są określone w załączniku nr 1 do zarządzenia;
2. opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań, które są określone w załączniku nr 2 do zarządzenia;
3. wskazanie obszarów objętych ochroną czynną.

§ 3. Obszar rezerwatu objęty jest ochroną czynną.

§ 4. Nadzór nad wykonaniem zarządzenia sprawuje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Olsztynie

Stanisław Dąbrowski

Bez zastrzeżeń pod względem
formalno-prawnym

Lukasz Parzych
RADCA PRAWNY

10.06.13
W.K.
7 06.2013
H.S.

Załącznik nr 1
do Zarządzenia Nr 2.5
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Olsztynie
z dnia 7. czerwca 2013 r.

Identyfikacja i ocena istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz sposoby eliminacji lub ograniczania tych zagrożeń i ich skutków.

Lp.	Identyfikacja istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych	Sposoby eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych i ich skutków
1.	Masowe wydzielanie się posuszu świerkowego spowodowane wzmożonym rozwojem kambiofagów oraz działaniem miechuna świerkowca, mogących doprowadzić do rozpadu drzewostanów świerkowych w rezerwacie	Ograniczanie rozwoju kambiofagów i miechuna poprzez usuwanie z terenu rezerwatu zasiedlonych przez owady świerków oraz złomów i wywrotów świerkowych
2.	Szkody wyrządzane przez zwierzynę płową w odnowieniach dębowych	Kontrolowanie, naprawianie oraz usuwanie osłonek, założonych na dębach w uprawach i młodnikach

Załącznik nr 2
do Zarządzenia Nr 2.5
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Olsztynie
z dnia 7. czerwca 2013 r.

Opis sposobów ochrony czynnej ekosystemów, z podaniem rodzaju, rozmiaru i lokalizacji poszczególnych zadań.

Lp.	Rodzaj zadań ochronnych	Rozmiar zadań ochronnych	Lokalizacja zadań ochronnych (oddział)
1.	Bieżące usuwanie świerków, wywrotów i złomów świerkowych zasiedlonych przez korniki, ściigi oraz miechuna świerkowca	W zależności od potrzeb i prowadzonego monitoringu, na podstawie sprawozdania (o szczegółowym zakresie oraz terminie planowanych prac należy poinformować Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie). Ww. działanie nie obejmuje usuwania z terenu rezerwatu przyrody posuszu jałowego świerkowego, złomów i wywrotów gatunków liściastych i sosny oraz posuszu sosnowego	Obszar rezerwatu
2.	Kontrolowanie, naprawianie i usuwanie uszkodzonych osłonek, założonych na dębach w uprawach i młodnikach	2,58 ha	181a, 181c, 182b, 184i, 184j, 190b, 190d, 191c

UZASADNIENIE

Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie w sprawie ustanowienia zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Piłackie Wzgórza” jest wykonaniem delegacji ustawowej wynikającej z art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r., poz. 627). Zgodnie z art 22 ust. 4 ww. ustawy zadania ochronne, ustanawia się na 5 lat.

Zgodnie z tym przepisem, regionalny dyrektor ochrony środowiska ustanawia w drodze zarządzenia zadania ochronne dla rezerwatów przyrody, dla których nie ustanowiono planów ochrony.

Wszelkie działania mające na celu ochronę przyrody rezerwatu powinny być planowane oraz realizowane w oparciu o cel ochrony danego rezerwatu. Celem ochrony rezerwatu „Piłackie Wzgórza” jest zachowanie walorów krajobrazowych fragmentu moreny czołowej o urozmaiconej rzeźbie terenu, zbiorowisk boru świeżego i chrobotkowego, borealnej świerczyny oraz stanowisk roślin chronionych, na co wskazano w § 8 zarządzenia Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 11 maja 1989 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (M. P. Nr 17, poz. 120).

Projekt zadań ochronnych dla rezerwatu przyrody „Piłackie Wzgórza” obejmuje wykonywanie następujących czynności:

1) Usuwania zasiedlonych przez korniki, ścigi i miechuna świerkowca świerków oraz złomów i wywrotów świerkowych (wskazane w pkt 1 zarządzenia).

Rezerwat obejmuje pasmo wzgórz moreny czołowej, wyniesione o kilkadziesiąt metrów ponad okoliczne tereny. Deniwelacje sięgają tu 80 m, a zbocza wzgórz są miejscami bardzo strome. Udział świerka w składzie gatunkowym drzewostanów rezerwatu jest znaczący i wynosi od 30 do 50%, a w niektórych wydzieleniach jest gatunkiem dominującym. Systemy korzeniowe drzew chronią strome stoki przed erozją. Zachowanie głównego przedmiotu ochrony rezerwatu, jakim jest urozmaicona rzeźba terenu, wymaga więc trwałości lasu na omawianym terenie. Zaniechanie ingerencji ludzkiej w środowisko przyrodnicze rezerwatu oraz dopuszczenie do wzrostu liczebności populacji kambiofagów oraz miechuna świerkowca może doprowadzić do gwałtownego rozpadu świerczyn na znacznej powierzchni oraz do powstania zagrożenia trwałości lasu, a co za tym idzie do uruchomienia procesów erozyjnych. Mając na uwadze powyższe stwierdzić można, że wykonanie cięć sanitarnych mających na celu spowolnienie tempa oraz ograniczenie skali procesu zamierania świerków, będzie realizowane w celu zachowania przedmiotu ochrony rezerwatu. Wydłużenie

oraz złagodzenie procesu rozpadu starodrzewi świerkowych wpłynie ponadto pozytywnie na proces naturalnego odnowienia lasu, który w przypadku rezerwatu przyrody „Piłackie Wzgórze” jest utrudniony na dużych gniazdach kornikowych ze względu na masowy rozwój trzcinnika leśnego.

Ze względu na to, że powstające na terenie Nadleśnictwa Borki wiatrołomy i śniegołomy świerkowe stanowią źródło wystąpienia ognisk gradacyjnych korników, które mogą przyczynić się do zamierania drzewostanów świerkowych zaplanowano ich usuwanie.

Ww. działanie nie obejmuje usuwania z terenu przedmiotowego rezerwatu przyrody świerkowego posuszu jałowego. Złomy i wywroty gatunków liściastych i sosny oraz posusz sosnowy należy pozostawić na gruncie do naturalnego rozkładu w celu zwiększenia różnorodności biologicznej ekosystemów leśnych.

2) Naprawianie osłonek zabezpieczających uprawy przed zgryzaniem przez zwierzynę płową (wskazane w pkt 2 zarządzenia).

Nadleśnictwo Borki zabezpieczyło założone uprawy przed zgryzaniem przez zwierzynę płową. Ochrona polega na zabezpieczaniu drzewek osłonkami. W przedmiotowych zadaniach ochronnych przewidziano naprawianie i usuwanie uszkodzonych osłonek. Pozostawienie uszkodzonych osłonek spowodowałoby deformację kształtu młodych drzew.

DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Olsztynie
Marta Melin
Regionalny Konserwator Przyrody